

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

İHTİYAÇ ANALİZİ DEĞERLENDİRME RAPORU

12 Meslek Yüksekokulu
161 Öğretim Elemanı

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında meslek yüksekokullarına uygulanan İhtiyaç Analizi Anketi'nin birleştirilmiş sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; üniversiteye bağlı meslek yüksekokullarında görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Bu rapor, aşağıda listelenen 12 meslek yüksekokulunun bireysel anket verilerinin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş olup, birimin raporu olduğu belirtilen 2025–2026 eğitim öğretim yılına ilişkin bulguları yansıtmaktadır.

Kapsanan birimler: Altınoluk MYO, Ayvalık MYO, Balıkesir MYO, Bigadiç MYO, Burhaniye MYO, Dursunbey MYO, Edremit MYO, Havran MYO, İvrindi Sağlık Hizmetleri MYO, Kepsut MYO, Savaştepe MYO, Sındırgı MYO.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen veriler frekans tabloları ve betimsel istatistikler aracılığıyla sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört temel bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert: 1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert: 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 (Güz ve Bahar Dönemleri)
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Kapsanan Birimler	12 Meslek Yüksekokulu
Toplam Katılımcı Sayısı (N)	161

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Unvan Dağılımı

Tablo 1’de meslek yüksek okulları katılımcı dağılımı verilmiştir. Ankete katılan 12 meslek yüksekokulundaki toplam 161 öğretim elemanının unvan dağılımı Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 1. Meslek Yüksekokulları – Katılımcı Dağılımı

Birim	N	%
Balıkesir MYO	36	22,4%
Edremit MYO	20	12,4%
Ayvalık MYO	15	9,3%
Bigadiç MYO	15	9,3%
Dursunbey MYO	14	8,7%
Sındırgı MYO	11	6,8%
Altınoluk MYO	10	6,2%
İvrindi Sağlık Hizmetleri MYO	9	5,6%
Havran MYO	9	5,6%
Kepsut MYO	8	5,0%
Burhaniye MYO	8	5,0%
Savaştepe MYO	6	3,7%
Toplam	161	100,0%

Tablo 2. Katılımcıların Unvan Dağılımı (Meslek Yüksekokulları Toplamı, N=161)

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	0	0,0%
Öğretim Görevlisi	108	67,1%
Dr. Öğr. Üyesi	30	18,6%
Doçent	13	8,1%
Profesör	7	4,3%
Toplam	161	100,0%

 Bulgarlar Yorumu: Tablo 2 incelendiğinde, meslek yüksekokullarındaki katılımcıların büyük çoğunluğunu (%67,1, f=108) Öğretim Görevlisi unvanına sahip akademik personelin oluşturduğu görülmektedir. Bu dağılım, meslek yüksekokullarının yapısal özelliğiyle örtüşmekte; uygulama ve mesleki eğitime odaklanan birimlerde öğretim görevlisi kadrosunun ağırlıklı olduğunu yansıtmaktadır. Dr. Öğr. Üyesi grubu %18,6 ile ikinci sırada yer alırken, doçent (%8,1) ve profesör (%4,3) oranları görece düşük kalmaktadır. Bu dağılım, eğitim ihtiyaçlarının planlanmasında özellikle uygulama odaklı öğretim görevlilerinin önceliklerinin dikkate alınmasını gerekli kılmaktadır.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların altı temel pedagojik alandaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Yetkin Değil, 5=Çok Yetkin). Birleştirilmiş frekans dağılımları ve ortalama değerler Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=158*)

Alan / Madde	1 Yetkin Değil	2	3 Orta	4	5 Çok Yetkin	Ort.
Öğrenme çıktısı yazma	1	5	36	88	28	3,87
Öğretim yöntem ve teknikleri	-	10	24	93	31	3,92
Ders bilgi paketi ve ders tasarımı	7	8	26	58	23	3,67
Öğrenci merkezli öğretim	7	17	29	73	32	3,67
Ölçme ve değerlendirme yöntemleri	1	8	24	90	35	3,95
Eğitimde teknoloji uygulamaları	15	18	39	65	21	3,37

*Balıkesir MYO ve Edremit MYO yetkinlik anketleri 8 alan içerdiğinden standart 6-alanlı karşılaştırmaya dahil edilen katılımcı sayısı bazı birimler için değişmektedir (Ders bilgi paketi N=122).

Bulgar Yorumu: Tablo 3 incelendiğinde, meslek yüksekokulları genelinde katılımcıların en yüksek yetkinlik ortalamasını ölçme ve değerlendirme yöntemleri (Ort.=3,95) ile öğretim yöntem ve teknikleri (Ort.=3,92) alanlarında sergilediği görülmektedir. Öğrenme çıktısı yazma (Ort.=3,87) alanı da görece yüksek bir yetkinlik algısına sahipken, eğitimde teknoloji uygulamaları (Ort.=3,37) en düşük ortalamayı alan alan olarak öne çıkmaktadır. Bu bulgu, dijital pedagojik yetkinliklerin mesleki gelişim programlarında öncelikli hedefler arasında yer alması gerektiğine işaret etmektedir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Birleştirilmiş bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=158)

Alan / Madde	1 Hiç Yok	2	3 Orta	4	5 Çok Yüksek	Ort.
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	39	46	46	19	8	2,44
Öğretim programı tasarlama	32	47	48	22	8	2,54
Öğrenme kuramları	36	45	48	24	5	2,47
Öğrenci merkezli öğretim	33	39	33	40	13	2,75
Öğretim yöntem ve teknikleri	35	44	34	33	13	2,65
Ölçme ve değerlendirme	42	38	37	28	17	2,63
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	29	46	50	28	5	2,58
Öğrenme psikolojisi	41	44	38	25	10	2,49

Bulgar Yorumu: Tablo 4 değerlendirildiğinde, meslek yüksekokullarında eğitim ihtiyacı ortalamalarının genel olarak 2,44–2,75 arasında değiştiği ve ihtiyaç düzeyinin tüm alanlarda ılımlı-orta düzeyde seyrettiği görülmektedir. En yüksek eğitim ihtiyacı öğrenci merkezli öğretim (Ort.=2,75) ve öğretim yöntem ve teknikleri (Ort.=2,65) alanlarında bildirilmektedir. Bunu ölçme ve değerlendirme (Ort.=2,63) ile öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu (Ort.=2,58) izlemektedir. En düşük ihtiyaç ise program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma (Ort.=2,44) alanında tespit edilmiştir; bu durum söz konusu alanda görece daha yüksek bir mevcut bilgi birikimi olduğunu

düşündürmektedir. Yüksek ihtiyaç belirtilen alanlar koordinatörlük tarafından öncelikli eğitim programı başlıkları olarak ele alınacaktır.

3.4. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların standart liste dışında ihtiyaç duydukları eğitim konuları sorgulanmıştır. Yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar Tablo 5'te özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar (Meslek Yüksekokulları Toplamı)

Tema / Konu	f	Örnek İfade
Yapay zekâ ve dijital araç kullanımı	8	"Yapay zekanın derslerde aktif kullanımı"
Kurumsal yazılım kullanımı (EBYS/OBS)	5	"EBYS ve OBS kullanımı ile ilgili eğitimler"
Uygulamalı materyal ve altyapı ihtiyacı	1	"Uygulamalı eğitimleri verebilmek için temrinlik malzeme ihtiyacı"
Akademik kültür ve sürdürülebilirlik	1	"Akademik kültür ve sürdürülebilirlik"
İstatistiksel analiz yöntemleri	1	"Sistematik derleme, meta-analiz ve istatistiksel analiz yöntemleri"
Öğrenci motivasyonu / pedagojik stratejiler	2	"Dijital çağ öğrencilerinin motivasyonu ve derse katılımını artıran yöntemler"

Bulgular Yorumu: Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, kapalı uçlu maddelerin kapsamı dışında kalan ihtiyaçların öncelikle yapay zekâ ve dijital araç kullanımı (f=8) ile kurumsal yazılım (EBYS/OBS) kullanımı (f=5) konularında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu bulgular, standart pedagojik eğitim içeriklerine ek olarak güncel teknoloji ve kurumsal dijital araçlara yönelik modüllerin planlanması gerektiğine işaret etmektedir.

3.5. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların birleştirilmiş dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı (Meslek Yüksekokulları Toplamı, N=161)

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	58	36,0%
Online	47	29,2%
Hibrit (Yüz yüze + Online)	56	34,8%
Toplam	161	100,0%

Bulgular Yorumu: Tablo 6 incelendiğinde, meslek yüksekokullarında katılımcıların yüz yüze (%36,0) ve hibrit (%34,8) eğitim formatlarını neredeyse eşit oranda tercih ettiği görülmektedir. Online eğitim de kayda değer bir oranda (%29,2) tercih edilmektedir. Bu dengeli dağılım, eğitim programlarının birden fazla formatta esnek biçimde sunulmasının katılım ve erişilebilirlik açısından daha uygun olacağını ortaya koymaktadır. Ağırlıklı olarak uygulamalı öğretim yürüten meslek yüksekokulları için yüz yüze ve hibrit formatların öncelikli olarak değerlendirilmesi önerilmektedir.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, meslek yüksekokullarından elde edilen anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek Koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik öneriler sunulmuştur.

1. Öğrenci merkezli öğretim ve öğretim yöntem ve teknikleri alanlarında eğitim ihtiyacı en yüksek düzeyde bildirilmektedir. Bu alanlarda uygulama ağırlıklı atölye ve seminer programları öncelikli olarak planlanmalıdır.
2. Eğitimde teknoloji uygulamaları, mevcut yetkinlik ortalamasının diğer alanlara kıyasla düşük kaldığı (%3,37) alandır. Dijital öğretim araçları, öğrenme yönetim sistemleri ve yapay zekâ destekli öğretim konularında yapılandırılmış eğitim modülleri geliştirilmelidir.
3. Açık uçlu yanıtlar, kurumsal yazılım kullanımı (EBYS, OBS) ve yapay zekâ entegrasyonuna yönelik somut taleplerin bulunduğunu göstermektedir. Bu ihtiyaçlar, ilgili birimlerle koordineli biçimde ek eğitim modülleriyle karşılanabilir.
4. Eğitim formatı tercihleri dengeli bir dağılım sergilemektedir. Yüz yüze ve hibrit formatlar ağırlıklı olarak planlanmakla birlikte, katılımcıların yaklaşık üçte birinin online eğitimi tercih ettiği göz önünde bulundurularak esnek program tasarımı yapılmalıdır.
5. Katılımcı profilinin büyük çoğunluğunu oluşturan öğretim görevlilerinin ders yükü ve uygulama odaklı çalışma örüntüleri gözetilerek, eğitim içerikleri uygulamaya dönük ve doğrudan sınıf içi öğretim süreçlerini destekleyecek biçimde tasarlanmalıdır.
6. Unvan gruplarına göre farklılaşan ihtiyaçlar gözetilerek hedef kitleye özgü içerik geliştirme çalışmalarına yönelme önerilmektedir. Özellikle Dr. Öğr. Üyesi grubuna yönelik akademik kariyer gelişimini destekleyen içeriklere yer verilebilir.
7. Sonraki dönemlerde tekrarlanan ölçümlerle değişim ve gelişim takibinin yapılması, eğitim programlarının etkililiğini izlemek ve kurumsal gelişimi izlemek açısından önem taşımaktadır.